

Motion till riksdagen 2012/13:A9

av **Sven-Olof Sällström (SD)**
med anledning av skr. 2011/12:177

Riksrevisionens rapport om hur Diskrimineringsombudsmannen kan bedriva ett effektivare arbete mot diskriminering

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Diskrimineringsombudsmannen bör läggas ned som myndighet.

Motivering

Sverigedemokraterna föreslår att Diskrimineringsombudsmannen (DO) läggs ned. Sammanslagningen av tidigare myndigheter till en har inte varit lyckat. Styrningen är otydlig och ärendehanteringens mycket långsam, enligt Riksrevisionen. Myndighetens åtgärder mot diskriminering av svenskar är obefintlig och verksamheten i stort får anses så politiserad att myndigheten snarare är ett instrument för att genomdriva politiska visioner snarare än att motverka diskrimineringen i samhället.

Diskrimineringsombudsmannen bedöms ofta som en ojämn part i mål med enskilda näringsidkare. Vissa accepterar förlikning för ett pris om tiotusentals eller över hundratusen kronor, trots att de inte anser sig ha fel i sak. Detta för att undvika negativ mediepublicitet. DO:s roll i dessa fall kan närmast liknas vid beskyddarverksamhet.

Mot bakgrund av det ovan anförda, men även ur rent ekonomisk aspekt, förordar Sverigedemokraterna att DO läggs ned.

Med detta sagt är det dock värt att förtydliga att vi anser att diskrimineringslagstiftningen ska vara kvar. Sverigedemokraterna kräver att sådan diskriminering jämföras med andra diskrimineringsgrunder. Det förekommer idag att man förlorar jobbet på grund av politisk åskådning eller att man är aktiv i ett politiskt parti. Det förekommer också att man inte erbjuds arbete av

Fel! Okänt namn på

politiska skäl. Många människor vågar inte ta förtroendeuppdrag eller ingå medlemskap i ett politiskt parti av rädsla att förlora (eller inte bli erbjuden) arbete. Det är också så att somliga inte erbjuds det arbetsrättsliga skydd som arbetsmarknadens parter kommit överens om på den svenska arbetsmarknaden då de nekas medlemskap i fackförening. Detta är synnerligen allvarligt då staten har gett arbetsmarknadens parter förtroendet att sköta många av tvisterna på det arbetsrättsliga området. Det är ett förtroende som fackförbunden i dag inte lever upp till då arbetstagare som tillhör den politiska oppositionen inte erbjuds samma rättigheter som andra arbetstagare.

Hets mot folkgrupp-lagstiftningen bör också ses över så att den omfattar även etniska svenskar. Etniska svenskar är idag den enda folkgrupp som inte kan åberopa skydd av hetslagstiftningen, trots att man precis som andra folkgrupper utsätts för trakasserier och etniskt motiverat våld.

Stockholm den 1 oktober 2012

Sven-Olof Sällström (SD)